

POSPRAVNA JUHA

Nekoč so živeli trije otroci iz naselja Nepospravni grič. Njihova imena so se glasila: Metasmetišnica, Jakobmetla in Poldekrpa. Nikoli niso smeli pospravljati hiše, kar jih je zelo razžalostilo, saj so želeli imeti lepo pospravljen dom.

Nekega dne so slišali po radiu povabilo tete Kuhe, ki jim je povedala, da bo skuhala pospravno juho. Naročila jim je, naj s seboj prinesejo nekaj prahu iz vsakega prostora v hiši, kajti tako bo juha resnično uspela. Ker so bili Jakobmetla, Metasmetišnica in Poldekrpa naučeni, da si med seboj pomagajo, so v najkrajšem možnem času pospravili, pometli in pobrisali prah v veliko vrečo. Nabralo se je toliko prahu, da so vrečo komaj nesli. Ko so priseli do tete Kuhe, so bili vsi zelo izmučeni. Teta Kuha jim je rekla: «Brž prah v lonec, kajti skrivnostno sestavino sem že dala v lonec!» Ko so otroci stresli ves prah v lonec, se je tako močno zakadilo, da niso ničesar več videli. Edino kar je bilo za videti, je bil ogromen črn oblak. Naenkrat je počilo in začelo je deževati.

Močan dež je odplaknil ves prah in umazanijo iz naselja Nepospravni grič. Zgodil se je čudež. Ko so odprli svoje oči, je bilo vse, kar je bilo prej umazano, čisto. Ko so pogledali v tla, so videli svoj odsev. Še nikoli niso bili tako srečni kot sedaj, saj se je Nepospravni grič spremenil v Pospravni grič. Poleg vsega pa so se njihova imena spremenila v Meto, Jakoba in Poldeta. Tako so vsak dan pospravljali in živeli srečno do konca svojih dni.

Eva

VEDNOVSEZMOREM NAPITEK

Nekje daleč je živel fant, kateremu ni šlo od rok nič, kar je želel. Iz tega razloga je bil zelo žalosten.

Nekega lepega dne, se je spomnil, da si bo poskusil skuhati čarobni napitek, ki mu bo pomagal izboljšati njegove spretnosti. Pripravil si lonček, vodo, razno zelenjavo. Vse skupaj je začel mešati, potem pa je čarobni napitek tudi poskusil. Minilo je nekaj časa, fant pa ni čutil nobene spremembe.

Ko je že skoraj obupal, se je odločil zaigrati eno igro. Opazil je, da mu gre pravzaprav zelo dobro. Spoznal je, da njegov čarobni napitek deluje. Zelo se je razveselil, da lahko marsikaj počne, tako kot si želi. Najbolj pa ga je veselilo, da bo postal zelo uspešen športnik.

Elhan

PROTIPRETEPAŠKI NAPITEK

Bilo je poletje. V bogati vasici Balonček je živela revna družina, v kateri je bilo 6 otrok. Vsak dan so otroci bogatih družin napadali otroke revne družine. Otroci revne družine so si zaželeli, da jih drugi otroci ne bi napadali. Po radiu so zaslišali glas tete Mete: » Otroci vasice Balonček, pozor! Kličem samo otroke revnih družin, naj pridejo k meni domov. Skuhali bomo protipretepaški napitek. Prinesite nekaj sladkarij iz domače police.«

Otroci so se prebudili, vzeli sladkarije in odšli previdno do tete Mete. Zizi je prinesla 10 karamelnih bonbonov, Lajli je prinesla 5 čokoladic, Majk je prinesel 2 sladoleda, Micica je prinesla 3 pakete piškotov, Škajli je prinesel 1 paket napolitank, Nami pa je v roki držala 11 lizik.

Teta Meta je poiskala največji lonec in otroci so vanj stresli, kar so prinesli. Dodali so še 15 velikih kozarcev mleka. Ko je napitek zavrel, je teta Meta vanj stresla še prašek Protipretepač, ki ga je hranila na hladilniku. Ko se je napitek skuhal, so ga dali v stekleničke in jih dali pred vrata vseh hiš, katerih otroci so pretepali revne otroke. Otroci bogatih družin so pred vhodnimi vrati našli kozarec s svojim imenom in ga presenečeno vzeli v roke. V navodilih je pisalo, da morajo vsebino popiti in ko so otroci to popili niso več pretepali revnih otrok. Kmalu za tem so postali najboljši prijatelji v vasici Balonček. »Trikrat hura za teto Meto!« je zaklical Škajli. »Hura, hura, hura!« so zaklicali ostali otroci. Od vsesolja so 2 – krat zaplesali svoj najljubši ples, 3-krat zavriskali in 3-krat vrgli teto Meto v zrak.

Otroci so v zahvalo dali teti Meti čisto nov zlat lonec. V vasici ni bilo več nobenega pretepa.

Katarina

PROTISNEŽNI KOLAČEK

Že dobri mesec je snežilo. Otroci niso mogli ven. Odločila sem se, da jih povabim k sebi v kuhinjo, da skupaj naredimo **PROTISNEŽNI KOLAČEK**. Otroci Maja, Nika, Jakob in Boris so z veseljem prišli. S seboj so prinesli bele sladke snežinke, puhast oblaček, sončni jajček in zlat zaboječek. Komaj smo čakali, da začnemo s pripravo peke.

V snežno posodo je Maja stresla bele sladke snežinke, Jakob je razbil sončni jajček, Nika pa je stresla še puhast oblaček. Jaz sem vse to dobro premešala. Boris je nato maso prelil v zlati zaboječek, ki je potem skočil v vročo pečico. Pekel se je približno 40 minut. Nato smo vroči zlati zaboječek vzeli iz pečice. Zgledal je snežno slastno.

Posedeli smo za ogromno pisano mavrično mizo. Kolaček sem razrezala in razdelila na enake dele in postregla prijateljem na krožniku. Ko smo ugriznili v kolaček, je zapadlo par snežink. Bili smo veseli. S polnimi trebuščki smo z veseljem odšli ven, kjer smo uživali v kepanju.

Lana

PROTIVREŠČEČI MAFINI

Nekoč je živila punca po imenu Manca. Živila je v mestu, ki se je imenovalo "Vrisk" mesto. Tako se je imenovalo zato, ker se je v tem mestu iz skoraj vsake hiše slišalo dretje in kreganje. Le iz Mancine hiše in iz hiše njenih sosedov se ni nič slišalo, le petje in ploskanje.

En dan, ko je pospravljala omaro, je v njej našla malo skodelico in v njej je bila tekočina. Na skodelici je pisalo Objemičica. Manca se je spraševala, kaj je to. Celo noč ni zatisnila oči. Razmišljala je, kaj je to Objemičica in kako je pristala v njeni omari. Naslednji dan je razmišljala in razmišljala ... Iskala je po spletu, a ni bilo zadetkov. Ko je postala lačna, je razmišljala, da bi spekla mafine. Pripravila je sestavine, jajca, moko, skodelico olja, čokolado in piškote. Ko je zmes naredila, je namesto olja v roke prijela skodelico, na kateri je pisalo Objemičica. Ni opazila, da v zmes zlila skrivnostno tekočino. Ko so se mafini spekli, so tako lepo dišali, da je kar osupnila. Nikoli ni spekla tako dišečih mafinov. Ker so tako močno dišali, so vsi meščani mesta ponoreli, se začeli objemati in veseliti.

In nikoli več se v Vrisk mestu niso kregali in drli. Mesto se je preimenovalo v Objemičico. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Anja

VEDNOVSEZMOREM NAPITEK

V neki vasi so živeli ljudje, ki so bili zelo leni. Vedno so si govorili, da ne zmorejo tega narediti, ne zmorejo onega narediti, in tako so vsi postali leni.

Nekega dne je v njihovo vas prišla babica Miksa. Rekla jim je, da bodo skupaj naredili čarobni napitek, a jim ni povedala kakšen. Vzeli so: eno dlako bele miši, tri peresa črne vrane, eno lusko mlade kače, šest krempljev starega sokola in svetleči dragulj iz temne jame. Da so vse sestavine dobili, so se mogli vaščani pošteno potruditi. Ko so vse sestavine prinesli, jih je babica Miksa začela mešati. Iz lonca se je začela dvigovati čudežna para. Nato je moral vsak od vaščanov popiti poln kozarec čarobnega napitka. Ko so spili napitek, se vaščani niso nič drugače počutili in so spraševali babico Mikso, kako se imenuje ta napitek. Babica Miksa se je hudomušno nasmehnila in odgovorila, da je to VEDNOVSEZMOREM NAPITEK in da deluje že preden se naredi. Vaščani so se samo pogledali in si pritrdilno prikimali.

Od takrat naprej vaščanom ni bilo nič težko narediti, saj so imeli recept za VEDNOVSEZMOREM NAPITEK. Babica Miksa je še naprej hodila po vaseh in pomagala lenim ljudem.

Mina